

Ved afstemningen i udvalget blev Den Sydafrikanske Unions forslag forkastet med 45 stemmer, heriblandt de 4 nordiske, mod 6, medens 8 afholdt sig fra at stemme. 18-magtsforslaget kom til afstemning i revideret form og blev vedtaget uden væsentlige ændringer med 35 stemmer imod 2, medens 22, deriblandt de 4 nordiske lande, undlod at stemme.

Der stemtes særskilt om de enkelte stykker af det nordiske resolutionsforslag; sidste stykke af indledningen udgik herved, men de øvrige stykker vedtoges med ret ringe stemmetal, idet halvdelen af medlemmerne afholdt sig fra at stemme. Hele resolutionen vedtoges med 20 stemmer, deriblandt de 4 nordiske lande, mod 7, medens 32 undlod at stemme.

De af udvalget godkendte to resolutionsforslag kom til behandling i plenarforsamlingen den 5. december 1952. Resolutionsforslag A blev vedtaget med 35 stemmer imod 1, medens 23 undlod at stemme, deriblandt de 4 nordiske lande.

Resolutionsforslag B, det oprindelige fællesnordiske forslag, blev vedtaget med 24 stemmer mod 1, medens 34 undlod at stemme, heriblandt de arabiske lande, østblokken, Storbritannien, Frankrig og Indien.

Før afstemningen om disse to resolutioner blev der stemt om et forslag stillet af Den Sydafrikanske Union, gående ud på at forsamlingen under hensyn til pagtens art. 2, 7 fandt sig ude af stand til at vedtage de i ad hoc udvalgets beretning indeholdte resolutionsforslag. Dette forslag blev forkastet med 6 stemmer for og 43 imod, herunder de 4 nordiske lande.

Som medlemmer af den særlige undersøgelseskommission udnævntes den 22. december Hernan Santa Cruz (Chile), dr. Ralph Bunche (FNs sekretariat) og dr. Jaime Torres Bodet (Mexico).*

10. Korea.

(Dagsordenens punkt 16).

Medens 6. forsamling kun kortvarigt og ret periferisk havde behandlet den politiske situation i Korea (jfr. beretning 6. samling, sp. 6249), stillede forholdet sig anderledes under 7. forsamling. I forbindelse med punkt 16, a: beretningerne fra FN's kommission for Koreas forening og genopbygning, drøftedes selve spørgsmålet om afslutning af fjendtlighederne i Korea af 1. udvalg i dagene fra den 23. oktober til den 2. december. Inden debattens begyndelse stillede Thailand forslag om at indbyde en repræsentant for Sydkoreas regering til at overvære forhandlingerne, og Sovjetunionen foreslog at indbyde repræsentanter for Nordkorea. Thailands forslag vedtoges med 54 stemmer, deriblandt de nordiske lande, mod 5. Sovjetunionens forslag forkastedes med 38 stemmer mod 11.

Diskussionen åbnedes af De Forenede Staters udenrigsminister med en lang redegørelse for begivenhederne i Korea siden 1945 og forløbet af våbenstilstandsforhandlingerne, der efter eet års forløb var nået til, at kun spørgsmålet om krigsfangernes udveksling skilte parterne ad. Talen sluttede med at foreslå en resolution, i hvilken plenarforsamlingen udtalte anerkendelse af de bestræbelser, enhedskommandoen havde udfoldet under våbenstilstandsforhandlingerne, og af det standpunkt, enhedskommandoen havde taget i krigsfangespørgsmålet. Videre rettedes der i forslaget en appel til den kinesiske regering og de nordkoreanske myndigheder om at indgå på en våbenstilstandsoverenskomst, der anerkender, at de krigsførende parter ikke er forpligtede til at hjemsende krigsfanger under anvendelse af tvang.

Danmark og Norge var sammen med 18 andre lande medforslagsstillere til forslaget. Sovjetunionens udenrigsminister imødegik

*) I stedet for de to sidstnævnte indtrådte senere Dantes Bellegarde (Haïti) og Henry Langier (Frankrig).